

Yllä vas. Pres. S. Dilworth Young lähdössä kokouspaikalta. Yllä oik. Kansallispuvut olivat valttia.

NVK:n konferenssi Jyväskylässä juhannuksena 1970

Satapäinen nuorisojoukko valtasi taas kerran Jyväskylän kaupungin, kun siellä juhannuksena ryhdyttiin viettämään nuorison omaa konferenssia. Nuoria oli miltei jokaisesta Suomen kaupungista, ja kaikilla oli hauskaa ja hyvä olla.

Perjantai-ilta vietettiin Kotasen lammella, jossa oli urheilullisia kilpailuja (lentopalloa ja suunnistusta, uintia ja tanssia). Lauantai oli perinteellinen henkisten kilpailujen päivä. Illalla pidettiin suuret tanssiaiset kappelilla.

Sunnuntain kokoukset saivat erityistä merkitystä, koska seitsemänkymmenen ensimmäisen neuvoston johtaja vanhin S. Dilworth Young vaimoineen sekä Frankfurtin vaaran patriarkka Karl Lagerberg olivat varta vasten lentäneet Suomeen osallistuakseen sunnuntain tilaisuuksiin.

(Kuvat ja teksti: Pertti Felin)

Yllä vas. Kokko kutistui tänä vuonna kulovaroituksen vuoksi pieneksi makkaranuotioksi. Yllä oik. Ei perjantai-ilta näin kylmä ollut, vaikka Rita Larjovaara onkin kääriytynyt hartiahulviinsa!

Nämä nuoret edustivat Jyväskylää, joka tänä vuonna sai kunnian toimia konferenssin isäntänä.

Olli Stålhane, Lahti, Fritz & Toini Mäkinen ja Annele Felin, Helsinki, ja Randi Weijola, Vaasa.

„Olkaa lujat, ja olkoon sydämenne rohkea,
te kaikki jotka Herraa odotatte.”

Helsinkiläiset Heikki Hietala, Arja Kanerva, Ilmari Vesterinen, Kirsti Markkanen ja Maija Tammi.

Turun piirin NVK:n pojat ottamassa mittaa Jyväskylän piirin NVK:n pojista vauhdikkaassa lentopallo-ottelussa.

Tietokilpailu meneillään. Kuvassa Kuopion, Jyväskylän, Pohjois-Helsingin, Savonlinnan ja Helsingin NVK:iden joukkueet.

Kirsti Markkanen Helsingistä ja Olli Stålhane ja Jukka Kirsi Lahdesta "ottamassa ilmettä" valokuvaa varten.

Tuletko sinä olemaan siellä?

Tässä eräänä päivänä tuli minun luokseni muuan kirkkomme johtajista täällä Suomessa pulmineen. Hän oli kiinnittänyt huomionsa siihen, että ellemme me muuttaisi pukeutumis- ja vaatimusvaatimukseemme Herran huoneessa (kappelissa), monet ihmiset lopettaisivat kirkossa käymisen. Joku äiti on jo nyt tuohkeissaan siitä, kun hänen tyttärensä ei voi pitää yllään, mitä hän haluaa, eikä tällä äidillä ole mitään aikomusta olla niin pikkutarkka. Tähän kaikkeen olen vastannut: "Jos vain tämä pitää hänet pois kirkosta, hänellä ei todella ole todistusta evankeliumista."

Veljet ja sisaret, Herra on säätänyt, miten meidän tulee olla pukeutuneita ollessamme kappelissa, ja uskoisin, että jos todella rakastan Herraa ja haluan kunnioittaa Häntä joka sunnuntai, minä tästä syystä pukeudun parhaimpiini — en toiseksi parhaisiin tai johonkin vanhaan.

Ymmärrän, että joskus meillä ei ole paljoakaan, mutta jos me panemme kuitenkin päällemme parhaimpamme, Herra tietää tämän ja arvostaa sitä. Nykyaikana muut kirkot sallivat jäsentensä tulla Jumalanpalvelukseen missä asussa tahansa, mutta me emme ole noissa kirkoissa.

En voinut olla ajattelematta tätä sisarta, joka kapinoi niin pienen asian vuoksi. Esitin itselleni tämän kysymyksen ja esitän sen myös teille: Jos

jokin pieni seikka saa teidä luopumaan kirkosta, mitä tapahtuisi, jos sattuisi jotain suurta? Me tiedämme, että aikojen lopulla meitä tullaan koettelemaan ja meidät tullaan asettamaan vielä suuremmalle koetukselle kuin nyt. Jos me nyt luovumme, niin miten on käyvä silloin, kun todellinen koetus tulee?

Meidän tulisi antaa parhaamme Herrallemme. Meidän tulisi käyttäytyä vain parhaimmalla tavalla — näyttää vain parhaimmalta. Olkaamme kuuliaisia evankeliumin toimituksille ja periaatteille.

Meidän tulisi kunnioittaa myös muiten oikeuksia. Meidän on opetettava lapsiamme olemaan ääneti kirkossa. On väärin sallia lastemme juosta ja

leikkiä kirkossa kokousten aikana. Lapsi tekee vain sitä, minkä tekemisestä häntä ei toruta tai sitä, mitä hänen odotetaan tekevän. Ei kestä kauankaan ennen kuin lapset oppivat, mitä he voivat tehdä ja mitä eivät. Ja kuitenkin, kun joku puhuu meille lapsistamme, me pahastumme ja sanomme itsellemme: "Jos he todella ajattelevat lapsistani tuolla tavalla, minä en aio viedä heitä enää kirkkoon lainkaan." Tämä ei ole ratkaissut pulmaa — se on sen sijaan synnyttänyt uuden pulman, onnettomuuden ja ilottomuuden pulman. Me voimme opettaa lapsiamme olemaan kuuliaisia kirkossa. Meidän kirkkomme on perhekirkko. Me olemme siellä kaikki yhdessä. Yhdessä me istumme ja palvelemme Herraa. Muistakaa, että kun meidän lapsemme eivät tee sitä, mitä heidän tulisi tehdä, se häiritsee muita, jotka eivät voi tällöin tuntea kokouksen henkeä.

Tuletko sinä olemaan paikalla, kun suoritetaan nimenhuuto? Aiotko sinä sallia jonkin pikkuseikan pitää itsesi ulkopuolella? Kysy itseltäsi: "Minkä arvoinen on minun todistukseni? Onko se sen arvoinen, että aion olla paikalla, kun nimenhuuto suoritetaan?"

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: "...niinkuin kirjoitettu on: mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat." (1 Kor. 2:9)

Orval L. Nelson

Pertti Vorimo

Jukka Hilakari

Ulla Wälimaa

Pertti Felin

Viranvaihtojo

Kesäkuussa Jyväskylässä pidetyssä NVK:n vuosikonferenssissa hyväksyttiin NMVK:n uudeksi johtajaksi lähetyskentällä veli Jukka Hilakari Raumalta. Hän "peri" viran veli Pertti Vorimolta, joka kutsuttiin NMVK:n johtajaksi vuonna 1966. Ennen häntä toimi NMVK:n johtajana sittemmin Kanadaan muuttanut veli Pertti Nousiainen.

Sisar Ulla Wälimaan pyydyttyä vapautusta lähetyskentän käännöskoordinaattorin virasta, jota hän oli sivutoimenaan hoitanut vuodesta 1966 eli siitä lähtien, kun po. virka perustettiin, on hänen seuraajakseen kutsuttu syyskuun alusta lukien veli Pertti Felin Helsingistä. Hän on liittynyt kirkkoon 1957 ja ollut lähetystyössä USA:ssa vv. 1965-67.

Aatteet ja ideologiat

Joskus on vaikeata erottaa totuutta valheesta. Jotkut aatteet näyttävät niin hyviltä ja tarkoituksenmukaisilta ja ihanteellisilta, että on vaikea uskoa niitä vääräksi. Olen käynyt monta keskustelua ja kuunnellut kiihkeitä väitelyitä esimerkiksi sellaisista aatteista kuin kommunismi ja pasifismi. Näiden keskustelujen jälkeen mieleeni on jäänyt paha maku siitä, että olen voinut tuntea näiden maailmassa virtaavien kyseenalaisten aatteiden saaneen sijaa kirkon nuortenkin mielessä. Siksi haluan kertoa, miksi vastustamme näitä aatteita.

Pasifisti on rauhan kannattaja. Myös meidän tarkoituksemme on luoda rauha maailmaan. Emmekö voisi liittyä yhteen rintamaan pasifistien ja aseista kieltäytyjien kanssa ja julistaa maailmalle: "Viides käsky kuuluu — älä tapa."

Tämä käsky tarkoittaa varmasti juuri sitä, mitä siinä sanotaankin. Historian ensimmäinen suuri rikos oli Kainin suorittama veljesmurha, ja tiedämme, että hänestä siitä syystä tuli kadotuksen ruhtinas. Daavid menetti korotuksensa, kun hän sai aikaan Uurian kuoleman. LK 132:27 sanoo: "Pilkkaa Pyhää Henkeä vastaan, jota ei anneta anteeksi maailmassa eikä poissa maailmasta, on siinä, että teette murhan vuodattamalla viatonta verta."

Mutta kun Daavid poikasena tappoi Goljatin, se oli kansallinen sankariteko, jonka hän teki, jotta tuo filistealainen ei häpäisisi elävän Jumalan taistelurivejä — kuten hän sanoi. Ja sen jälkeen Jumala antoi voidella hänet Israelin kuninkaaksi.

Kun Israelin kansa otti haltuunsa Kanaanin maan, ne kansat, jotka siellä asuivat, käskettiin tuhota kokonaan. Kuitenkin Mooseksen laki oli jo annettu Israelille.

LK 132:36: Aabraham sai käskyn uhretta poikansa lisäksi, vaikka oli kirjoitettu: älä tapa. Mutta Aabraham ei kieltäytynyt, ja tämä luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Kun Jumala toteuttaa omia tarkoituksiaan, Hän voi antaa sellaisen käskyn. Ihmiset pitävät usein kuolemaa onnettomuutena. Me näemme vain tämän elämän ja arvostamme tämän lyhyen perspektiivin mukaan. Jumalalla on

aika ja iankaikkisuus, ja Hän hallitsee niitä molempia.

Vaikka Kristus sanoi: "Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu", Hän myös sanoi: "En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan..."

Me olemme kaiken aikaa taistelussa vapauden vihollista vastaan. Sitä ei aina käydä kukkasilla, joskus sitä käydään miekoilla ja kivääreillä.

Ihmisen vapaata tahtoa ja valitsemisen vapautta on aina puolustettava. Siinä on oikean ja väärän raja. Oikein on se, mikä ylläpitää vapaata tahtoa ja sallii sen, väärin on se, mikä rajoittaa ihmisen vapaata tahtoa. Ja tätä vääryyttä on vastustettava kaikilla keinoilla.

Me uskomme, että laille ja hallitukselle pitää olla alamainen. Jos me seuraamme Herran ohjeita ja elämme evankeliumin mukaan, me tulemme tietämään, milloin on taisteltava ja milloin ei ole taisteltava. Mutta jos me otamme lain omiin käsiimme, meillä ei tule olemaan johdatusta, meillä ei tule olemaan Jumalaa eikä vapautta.

Monet sanovat, että kommunismi on lähellä mormonismia, koska se uskoo yhteisomistukseen ja me uskomme pyhityksen lakiin.

Monet sanovat myös, että Marx loi aatteensa korkean idealisminsa vaikutuksesta ja koska hän uskoi veljeyteen ja tasa-arvoisuuteen. En ole lukenut Marxia, mutta tietosanakirjassa sanotaan mm. näin: "Porvarillisen valtion sosiaalipoliittiset toimenpiteet eivät riitä ratkaisemaan luokkien välistä ristiriitaa, ne ainoastaan viivästyttävät väistämättömästä väkivaltaisesta vallankumousta, jonka avulla muodostetaan köyhälistön diktatuuri. Sitten syntyy proletäärinen valtio, jonka tehtävänä on ottaa tuotantovälineet yhteiskunnan haltuun, likvidoida porvaristo ja panna käyntiin sosialistinen tuotanto." Veljeyttä? Tasa-arvoisuutta?

Joka tapauksessa meillä on ollut puolen vuosisadan ajan tilaisuus seurata kommunismin leviämistä ja aatteen käytännöllistä toteuttamista, ja tämän perusteella voimme ehkä yksinkertaisesti luetella muutamia hyviä syitä siihen, miksi vastustamme kommunismia. Presidentti McKay puhui usein voimakkaasti tästä asiasta.

1. Emme voi olla samaa mieltä ideologian kanssa, joka haluaa kieltää Jumalan.

2. Motivoidessaan aatettaan kommunismi vetoaa ihmisten kateuteen, ahneuteen, vihaan ja muihin alhaisiin tunteisiin. Maailman rauhaa ei voida rakentaa vihalla, se rakennetaan kerran rakkaudella.

3. Kommunismi toteutetaan pakolla. Se vaatii sensuuria, suljettuja rajoja, omaisuuden pakollista riistämistä valtion haltuun, vankileirejä, pelkoa. LK 121:37-38 Ks. Ennen kuin ihminen arvaakaan, hänet on jätetty yksin potkimaan tutkainta vastaan, vainoamaan pyhiä ja taistelemaan Jumalaa vastaan.

Herra on ilmoittanut meille, ettei Hänen mielestään ole oikein se, että toisella on enemmän kuin toisella, mutta me emme usko, että ihmisiä saadaan pakottaa yhteiseen omistamiseen.

Näitten poliittisten järjestelmien vika on siinä, että ne luovat järjestelmän ja sitten tahtovat pakottaa ihmiset sen lokeroihin.

Se ei ole oikein eikä se ole mahdollista. Sen tähden ne kaikki epäonnistuvat.

Kristuksen evankeliumi tahtoo muuttaa yksityisen ihmisen sellaiseksi, että hän voi elää rauhassa rakkauden lakien mukaan. Ja se tulee Jumalan avulla onnistumaan. Tämä ideologia voittaa. Pysykää voittajan puolella.

Me emme halua sanoa teille, ketä teidän pitää äänestää seuraavissa vaaleissa. Emme halua vaikuttaa teidän poliittiseen mielipiteeseenne. Te olette vapaat valitsemaan. Mutta "pysykää siinä vapaudessa, jolla teidät on tehty vapaiksi".

Te olette Kristuksen kirkko ja sellaisena ihan erikoinen kansa. Teillä on oikeus Pyhän Hengen johdatukseen ja suoranaiseen opetukseen. Oppikaa erottamaan totuus valheesta.

Tässä maailmassa taistellaan vallasta. Valtaa hankitaan usein valheellisin keinoin. Älkää antako eksyttää itseänne. Oikean ja väärän raja on vapaan tahdon säilyttämisessä. Ja se on selvä raja.

Luottakaa kirkon johtajiin. Jos profeetta kertoo teille, että kommunismi on Jumalan vihollinen, uskokaa häntä. Kun hän kertoo teille, että tulee noudattaa maan lakeja, totelkaa.

Jos tulee aika nousta maan lakeja vastaan, hän ilmoittaa teille siitä.

Anna-Liisa Rinne